

Wieniec adwentowy

W sobotni wieczór przed pierwszą niedzielą Adwentu można w parafii lub gronie rodziny dokonać uroczystego obrzędu błogosławienia wieńca adwentowego.

Jednym z bardziej znaczących zwyczajów adwentowych jest wieniec adwentowy, który ustawia się obok ołtarza.

Zwyczaj ten pochodzi z Niemiec, gdzie w 1839 r. pastor prowadzący przytułek dla sierot wpadł na pomysł, aby wieńcem przystroić świetlicę dla dzieci.

Razem z wychowankami w I niedzielę adwentu zapalił pierwszą świecę adwentową by wytworzyć nastrój skłaniający do modlitwy. Następne, mniejsze dwadzieścia cztery świece podopieczni zapalali każdego dnia aż do Wigilii, gromadząc się na śpiew i modlitwę. Później drewniane koło przystrojono gałązkami jodły. Z czasem liczbę świec zmniejszono do czterech, a zwyczaj ten rozpowszechnił się w wielu krajach w tym także w Polsce (po pierwszej wojnie światowej).

Symbolika

Świece ustawione są w formie koła. Kształt ten oznacza, że Bóg jest wieczny, nie ma początku ani końca. Koło sporządzone jest z gałęzi roślin wiecznie zielonych, czyli przeważnie z drzew iglastych – sosny czy świerku. Ma to oznaczać życie wieczne, jakie daje nam Jezus Chrystus. Samo zapalanie świeczek wiąże się z tym, że Zbawiciel sam nazywał siebie *światłością świata*. Mówi o tym Ewangelia wg św. Jana:

Jam jest światłość świata, kto idzie za mną, nie chodzi w ciemnościach, ale będzie miał światłość życia (J. 8,12).

Świece zapalane są po kolei rozpoczynając każdy nowy tydzień adwentu i mają również określone znaczenie:

- ❖ Pierwsza świeca to tzw. świeca pokoju - symbolizuje nieposłuszeństwo pierwszych rodziców i boskie przebaczenie.
- ❖ Druga świeca to świeca wiary - oznacza wiarę patriarchów Izraela jako wdzięczność za dar w postaci Ziemi Obiecanej (nazywa się ją również świecą Betlejem, aby przypomnieć nam, że Bóg objawił się w skromnej postaci małego dziecka).
- ❖ Świeca trzecia to świeca miłości - związana z radością króla Dawida, który celebrował przymierze z Jedynym Bogiem, (nazywana też świecą pasterzy, oznaczająca radość z faktu, że minęła już ponad połowa adwentu).
- ❖ Czwarta jest świecą nadziei. Uznaje się ją za symbol nauczania proroków, wieszczących rychłe przyjście Jezusa (część źródeł nazywa ją świecą aniołów, przypominającą o pokoju i przekazywanej przez niebieskich posłanników dobrej nowinie).

Każda z roślin także ma swoją symbolikę. Laur to zwycięstwo nad prześladowaniem i cierpieniem; sosna, ostrokrzew i cis: nieśmiertelność; cedr: siła, uzdrowienie. Kłujące gałązki ostrokrzewu mają się kojarzyć z koroną cierniową.

Wieniec adwentowy jako całość to oznaka zwycięstwa, godności królewskiej oraz hołd składany Chrystusowi Zbawcy. Obecnie mamy wieńce adwentowe w kościele, ale także w wielu domach stroiki bożonarodzeniowe mają właśnie kształt wieńca. Ta piękna tradycja jest warta i godna naśladowania, dlatego warto wiedzieć co oznacza.

Obrzęd błogosławienia wieńca adwentowego \przed Mszą świętą\

Znak krzyża

Wstęp do obrzędu

W dzisiejszy wieczór, poprzedzający pierwszą niedzielę Adwentu, chcemy w naszej wspólnocie parafialnej uroczystie rozpocząć ten radosny czas oczekiwania na przyjscie Zbawiciela.

Wieniec adwentowy symbolizuje ów niewiedzący wieniec chwały, który każdy z nas pragnie kiedyś otrzymać z rąk Chrystusa w Królestwie Niebieskim.

Kapłan mówi:

Wysłuchajmy teraz słów św. Pawła Apostoła z Listu do Efezjan.

Niegdyś bowiem byliście ciemnością, lecz teraz jesteście światłością w Panu: postępujcie jak dzieci światłości! Owocem bowiem światłości jest wszelka prawość i sprawiedliwość, i prawda. Badajcie, co jest miłe Panu. I nie miejcie udziału w bezowocnych czynach ciemności, a raczej piętnując, nawracajcie [tamtych]! (Ef 5, 8-11).

Oto słowo Boże.

Kapłan mówi:

Prośmy teraz Pana Boga, aby raczył pobłogosławić ten wieniec adwentowy, który będzie nam przypominać o potrzebie czuwania i o tym, że Chrystus jest naszym Światłem.

Panie Boże, pobłogosław ✠ ten wieniec i wzbudź w nas tęsknotę osiągnięcia niewiedzącego wieńca chwały w Twoim Królestwie. Spraw, abyśmy modląc się przy nim, dobrze przygotowali swoje serca na przyjscie Chrystusa, który z Tobą żyje i króluje w jedności z Duchem Świętym. Bóg przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Kapłan kropi wieniec wodą pobłogosławioną i zapala na nim pierwszą świecę, po czym mówi:

Światło Chrystusa!

Wszyscy odpowiadają:

Bogu niech będą dzięki.

Jeśli obrzęd odbywa się w kościele teraz rozpoczyna się Mszę świętą z pierwszej niedzieli Adwentu.

Obrzęd błogosławienia wieńca adwentowego \poza Mszą świętą\

Znak krzyża

Wstęp do obrzędu

W dzisiejszy wieczór, poprzedzający pierwszą niedzielę Adwentu, chcemy w naszej rodzinie/wspólnocie parafialnej uroczyście rozpocząć ten radosny czas oczekiwania na przyjście Zbawiciela. Przez długie wieki ludzie wyczekiwali Mesjasza. Był to pierwszy Adwent, który zakończył się wraz z Narodzeniem Jezusa. Obecnie żyjemy w czasach drugiego Adwentu, oczekując powtórnego przyjścia Chrystusa w chwale w czasach ostatecznych. Mamy się na to przyjście dobrze przygotować. Każdy Adwent nam o tym przypomina. W Apokalipsie św. Jana czytamy: *To mówi Pierwszy i Ostatni, który był martwy, a ożył: [...] Bądź wierny aż do śmierci, a dam ci wieniec życia* (Ap 2, 8. 10).

Wieniec adwentowy symbolizuje ów niewiedzący wieniec chwały, który każdy z nas pragnie kiedyś otrzymać z rąk Chrystusa w Królestwie Niebieskim. Przez cztery niedziele Adwentu będziemy zapalać na nim kolejne świece. Będzie to wyraz naszego czuwania i gotowości na przyjście Chrystusa, który jest Światłem świata. Niech światło tych świec towarzyszy nam przez cały Adwent (podczas naszej rodzinnej modlitwy i wspólnych posiłków) i niech rozświetla mroki naszego życia.

Im bliżej Uroczystości Narodzenia Pańskiego, tym więcej światła będzie rozchodzić się z naszego wieńca adwentowego. Niech to uświadomi nam prawdę, że im bardziej przybliżamy się do Jezusa przychodzącego na świat, tym więcej mamy światła w sobie. W Wigilię Bożego Narodzenia zapłoną na nim wszystkie cztery świece, w świetle których powitamy nowo narodzonego Jezusa w naszej rodzinnej wspólnocie.

Wszyscy zgromadzeni śpiewają trzykrotnie antyfonę:

Oto Pan Bóg przyjdzie. Z rzeszą świętych k'nam przybędzie. Światłość wielka w dzień ów będzie. Alleluja.

Kapłan lub ojciec rodziny mówi:

Wysłuchajmy teraz słów św. Pawła Apostoła z Listu do Efezjan. Niech one będą dla nas drogowskazem w naszym adwentowym czuwaniu:

Niegdyś bowiem byliście ciemnością, lecz teraz jesteście światłością w Panu: postępujcie jak dzieci światłości! Owocem bowiem światłości jest wszelka prawość i sprawiedliwość, i prawda. Badajcie,

co jest mile Panu. I nie miejcie udziału w bezowocnych czynach ciemności, a raczej piętnując, nawracajcie [tamtych]! (Ef 5, 8-11).
Oto słowo Boże.

Kapłan lub ojciec rodziny mówi:

Prośmy teraz Pana Boga, aby raczył pobłogosławić ten wieniec adwentowy, który będzie nam przypominać o potrzebie czuwania i o tym, że Chrystus jest naszym Światłem.

Panie Boże, pobłogosław ten wieniec i wzbudź w nas tęsknotę osiągnięcia niewiedzącego wieńca chwały w Twoim Królestwie. Spraw, abyśmy modląc się przy nim, dobrze przygotowali swoje serca na przyjście Chrystusa, który z Tobą żyje i króluje w jedności z Duchem Świętym. Bóg przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Kapłan lub ojciec w domu kropi wieniec wodą święconą i zapala na nim pierwszą świecę, po czym mówi:
Światło Chrystusa!

Wszyscy odpowiadają:
Bogu niech będą dzięki.

Raz jeszcze wszyscy zgromadzeni śpiewają trzykrotnie antyfonę:
Oto Pan Bóg przyjdzie. Z rzeszą świętych k'nam przybędzie. Światłość wielka w dzień ów będzie. Alleluja.